

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ

การศึกษาการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของบุคลากร ผู้ศึกษานำมาสรุป อภิปรายผล และกำหนดข้อเสนอแนะในการศึกษา ดังนี้

วัตถุประสงค์การศึกษา

- เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของบุคลากร
- เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของบุคลากร จำแนกตามประเภทบุคลากร
- เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของบุคลากรต่อการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการศึกษา

- การบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง
- บุคลากร จำแนกตามประเภทบุคลากรมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้เป็นการศึกษาจากประชากรทั้งหมด จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม จำนวน 54 คน จำแนกเป็น

1. ข้าราชการการเมือง	จำนวน 22 คน
2. ข้าราชการประจำและพนักงานช่าง	จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. สัณฐานะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นคำตามแบบสำรวจรายการ (Checklist) เกี่ยวกับคุณลักษณะบุคลากร ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ .

1. ข้าราชการการเมือง จำนวน 22 คน

2. ข้าราชการประจำและพนักงานช่าง จำนวน 32 คน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของ บุคลากร โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิคิร์ก (Likert) ได้แก่ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของบุคลากรต่อการบริหารงาน บุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัด ร้อยเอ็ด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจง ความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบการดำเนินงานใช้ t-test โดย กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษา การบริหารงานบุคคล ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วน ตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของบุคลากร ปรากฏผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 54 คน จำแนกตามประเภทบุคลากร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการประจำและพนักงานข้าง จำนวน 32 คน (ร้อยละ 59.26) รองลงมาเป็นข้าราชการการเมือง จำนวน 22 คน (ร้อยละ 40.74)

2. การบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโภนสูง อําเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการปฐมนิเทศ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานและการเลื่อนตำแหน่ง ด้านการคัดเลือก ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการสร้างบุคลากรเข้าทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการบรรจุแต่งตั้ง ด้านวางแผนกำลังคน

3. ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโภนสูง อําเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของบุคลากร จำแนกตามประเภทบุคลากร โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

4. ข้อเสนอแนะของบุคลากรต่อการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโภนสูง อําเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด เรียงลำดับค่าความถี่ ปรากฏดังนี้ ควรมีการวางแผนกำลังคนให้สอดคล้องกับลักษณะงานของอบต. ควรวางแผนกำลังคนให้สอดคล้องกับประมาณของ อบต. ควรสร้างบุคคลที่มีความสามารถเหมาะสม ควรมีการประชาสัมพันธ์การสร้างบุคลากรอย่างกว้างขวาง ควรมีการคัดเลือกบุคลากรอย่างโปร่งใส บริสุทธิ์ ยุติธรรม ควรเชิญทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฐมนิเทศ ควรมีการปฐมนิเทศทุกรายที่รับบุคลากรใหม่ ควรดำเนินการบรรจุแต่งตั้งอย่างเปิดเผย ควรยึดระเบียบการบรรจุแต่งตั้งโดยเคร่งครัด ควรจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอในการศึกษาต่อของบุคลากร ควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ควรยึดระเบียบการประเมินอย่างเคร่งครัด ควรยึดความรู้ความสามารถและอาชญากรรมในการเลื่อนตำแหน่ง และควรประเมินอย่างโปร่งใส ทุกขั้นตอน

อภิปรายผล

จากการศึกษาการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโภนสูง อําเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของบุคลากร ผู้ศึกษาได้นำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วน ตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า

1. องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด กำกับดูแลนโยบายและการวางแผนกำลังคนด้านเนินการตามกฎระเบียบราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการบริหารงานบุคคลและมีพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการเป็นผู้รับผิดชอบตามนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

2. องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ดำเนินการสร้างบุคคลเข้าทำงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้

3. องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ดำเนินการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานตามขั้นตอนตามกฎระเบียบของราชการอย่างเคร่งครัด

4. องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด จัดการปัจจนนิเทศให้แก่บุคลากรใหม่ด้วยความโปร่งใส เปิดเผย

5. องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ดำเนินการบรรจุแต่งตั้งบุคลากรตามกฎระเบียบราชการอย่างเคร่งครัด

6. องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สอดคล้องกับกฎระเบียบของราชการ

7. องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานและการเดือนตำแหน่งดำเนินการตามกฎระเบียบราชการ มีหลักคุณธรรมคือเป็นไปตามความรู้ความสามารถของบุคลากร

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาที่พบสอดคล้องกับ ปุญญพัฒน์ พันธ์ยิ่ง (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การบริหารงานบุคคลของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร โดยศึกษาภารกิจกรรมการบริหารงานบุคคล 4 ด้าน คือ ด้านการให้ได้มาซึ่งบุคลากร ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการรักษาบุคลากร และด้านการให้บุคลากรพัฒนา ผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารงานบุคคลได้ปฏิบัติในระดับมาก สอดคล้อง

กับ เบญจวรรณ วันดีศรี (2549 : บพคดยอ) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นธรรมากิbalance ของ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด พนว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด มีธรรมาภิบาลในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ลดคลื่นกับ ทองสุข มาษย์คำมี (2549 : บพคดยอ) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักเขตพื้นที่ การศึกษาความสามารถ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ระดับระดับการบริหารงานบุคคลตามหลัก ธรรมาภิบาลของสำนักเขตพื้นที่การศึกษาหาสารคาม เขต 2 ตามคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ลดคลื่นกับคนดี เดชทรัพย์ (2551 : 56) ได้ศึกษา การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยชนะศึกษาเกอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ตามหลักธรรมาภิบาล ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยชนะศึกษาเกอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ตามหลักธรรมาภิบาล ในภาพรวมอยู่ในระดับมากลดคลื่นกับบุพิน กอศรี (2551 : 58-59) ได้ศึกษา ปัญหาการบริหารงานบุคคล ของโรงพยาบาลพยัคฆภูมิสัย อำเภอพยัคฆภูมิสัย จังหวัดหาสารคาม บุคลากรโรงพยาบาล พยัคฆภูมิสัยมีปัญหาการบริหารงานบุคคล โดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาที่พบไม่ลดคลื่นกับ จิราฤ แสนวงศ์ (2542 : บพคดยอ) ได้ศึกษา ปัญหาในการพัฒนาบุคลากรทางการแพทยานาชาติ โรงพยาบาลชุมชนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด บุไสร ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ลดคลื่นกับแต่ ติงห้วยสูตร (2547 : บพคดยอ) ได้ศึกษา การบริหารงานบุคคลของเทศบาลเมืองวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรของเทศบาลเมืองวารินชำราบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานของเทศบาลเมืองวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ลดคลื่นกับพงษ์พันธ์ วงศ์อามาตย์ (2550 : บพคดยอ) ศึกษาปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พนว่า ด้านการสร้าง พนักงานส่วนตำบล ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่า การสร้างพนักงานส่วนตำบลมีปัญหามากที่สุด ไม่ลดคลื่นกับอนันต์ อัครเศรณัฐ (2551 : บพคดยอ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ มีปัญหาการบริหารงานบุคคลโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ลดคลื่นกับวณิชยา ภัทรวรเมธ (2552 : บพคดยอ) ได้ศึกษา ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย โดยรวมและรายด้านมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2 บุคลากร จำแนกตามประเภทบุคลากรมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอป่าทุนรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรจำแนกตามประเภทบุคลากรมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอป่าทุนรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาที่พบ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาที่พบ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า

1. องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอป่าทุนรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด บริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลตามระเบียบของทางราชการ และมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั้งข้าราชการเมืองและข้าราชการประจำร่วมถึงพนักงานจ้างได้ทราบโดยทั่วถ้น

2. ข้าราชการเมืองและข้าราชการประจำ รวมถึงพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอป่าทุนรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ดมีความเข้าใจการบริหารงานบุคคลในแนวทางเดียวกัน

3. ข้าราชการเมืองและข้าราชการประจำ รวมถึงพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอป่าทุนรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่เป็นบุคคลในห้องถีน มีความใกล้ชิดกัน และติดตามงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างต่อเนื่อง จึงมีความเข้าใจการบริหารงานบุคคลไม่แตกต่างกัน

4. องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอป่าทุนรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด บริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม รวมถึงข้าราชการเมืองและข้าราชการประจำร่วมถึงพนักงานจ้าง

จากเหตุดังกล่าว ทำให้ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอป่าทุนรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของบุคลากร จำแนกตามประเภทบุคลากร โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาสอดคล้องกับสิงห์วิจิตร (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การบริหารงานบุคคลของเทศบาลเมืองวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากร พนักงานบุคคลเทศบาลที่มีระดับการศึกษา

ประสบการณ์แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานบุคคลของเทศบาล โดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับยุพิน กอครี (2551 : 58-59) ได้ศึกษา ปัญหาการบริหารงานบุคคลของโรงพยาบาลพยัคฆ์ภูมิสัย อำเภอปทุมธานี จังหวัดมหาสารคาม ผลการเปรียบเทียบบุคลากร โรงพยาบาลพยัคฆ์ภูมิสัย ที่มีเพศ ระดับตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ การทำงานแตกต่างกัน มีปัญหาการบริหารงานบุคคล โดยรวมและเป็นรายค้านๆกันไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับ วนิชยา กัทรรเมธ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งบุคลากรเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับทองสุข มาตรย์คำมี (2549 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักเขตพื้นที่การศึกษาสามัคคีฯ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไม่สอดคล้องกับอนันต์ อัครเศรณรงค์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัญหาการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีเพศ และอายุแตกต่างกัน มีปัญหาการบริหารงานบุคคล โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนตำแหน่งและการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาการบริหารงานบุคคลโดยรวมแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

จากการศึกษาพบว่า การบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของบุคลากรผู้ศึกษาได้นำมากำหนดค่าข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงาน ดังนี้

- 1.1 การกำหนดนโยบายและแผนอัตรากำลังคนขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ควรคำนึงถึงความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรบุคคล
- 1.2 การสร้างหานบุคคลเข้าทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ควรเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม

1.3 การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง

อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ควรยึดหลักคุณธรรมคือเป็นไปตามความสามารถของผู้สมัคร

1.4 การปฐมนิเทศบุคคลการใหม่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอ

ปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ควรดำเนินการอย่างคุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย

1.5 องค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ควรให้ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบมีส่วนร่วมในการบรรจุแต่งตั้งบุคคลการ

1.6 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง

อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ควรยึดหลักคุณธรรมคือเป็นไปตามความรู้ความสามารถของบุคคลการ

1.7 องค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ควรให้ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบร่วมกัน ในการ ประเมินผลการปฏิบัติงานและการเลื่อนตำแหน่ง

1.8 องค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ควร มี การวางแผนกำลังคนให้สอดคล้องกับภาระงานของ อบต.

1.9 องค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ควร มี การคัดเลือกและแต่งตั้งบุคคลการอย่างโปร่งใส บริสุทธิ์ ยุติธรรม

1.10 องค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ควรจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอในการศึกษาต่อของบุคคลการ

1.11 องค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ควรยึด ระเบียบการประเมินการปฏิบัติงานและการเลื่อนตำแหน่งอย่างเคร่งครัด

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

เนื่องจาก การศึกษาพบว่า การบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของ บุคคลการ อยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านการวางแผนกำลังคน ด้านการบรรจุแต่งตั้ง

ดังนี้ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการ บริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการวางแผนกำลังคน ด้านการบรรจุแต่งตั้ง